

JOAN MATEU: EL NOSTRE CATEDRÀTIC

Rocher

Durant aquests nou anys de Jornades Culturals he pogut constatar com un home ha dut endavant una tasca gairebé invisible però, ahora, important. Açò és el que sol succeir quan una persona té una grandesa interior, una ànima íntegra, un comportament de leialtat cap uns principis que identifiquen la seua tasca des d'un començament i que es pot qualificar d'honrada i solidària.

Aquest home és Joan Mateu, el "nostre" catedràtic. I és que, després de nou anys mostrant-nos les peculiaritats dels nostres pobles amb les seues famoses "visites guiades", el podem considerar ja com a nostre. Ell ens ha fet vore com els tenim d'abandonats (els pobles) i el poc que ens adonem de què tenim a força de vore-ho cada dia. La rutina ens fa passar desapercebuda la nostra història, el nostre passat i, tal vegada, ens fa despreocupar del nostre futur.

Joan Mateu, amb la saviesa de qui aprecia, estima i estudia els nostres trets i tocoms, ens ha fet passejar al seu costat explicant-nos amb senzilles paraules el nostre patrimoni, ens ha apropat amb la seua humanitat al nostre entorn i ens ha fet valorar-lo i estimar-lo a força de conèixer-lo. Ja se sap que és difícil apreciar o estimar

una cosa si no la coneixem.

Però el nostre catedràtic no només col·labora amb les Jornades Culturals, ell sempre està disposat a qualsevol cooperació, a donar un consell, a assistir a un determinat acte, a contribuir en el que siga. Mai ha demanat res: ni tant sisquera un dinar. Avui mateix l'he vist a Albocàsser, plantat al carrer esperant a un grup de gent per tal de participar (com no!) en una altra visita guiada per la capital de l'Alt Maestrat. Xerrant amb ell m'ha confessat que esperava avui poder dinar a ca seua. No per res, sino perquè això li permetria fer una migdiada de dissabte, la més apreciada per ell.

Sempre ho vorem igual, qualsevol lletraferit et mira per sobre el muscle i et marca un distanciament classiste. Joan Mateu no només és gran pel que sap (no vull ni pensar la quantitat de renglons que necessitaria per tal de parlar del seu currículum professional i de les seues publicacions, col·laboracions, etc!!), també ho és, i fonamentalment, per la seua humanitat, honestat, filantropia i humanisme. De veritat, jo em sento honrat de trobar-me entre els seus amics.

